

พระราชบัญญัติ

จัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย

พ.ศ. ๒๕๓๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๗

เป็นปีที่ ๔๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดที่อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย พ.ศ. ๒๕๓๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้จัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย เรียกว่า “ศาลจังหวัดเทิง” และจะเปิดทำการเมื่อใด ให้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔ ให้ศาลจังหวัดเทิงมีเขตตลอดท้องที่อำเภอเทิง อำเภอเชียงของ อำเภอป่าแดด อำเภอพญาเม็งราย กิ่งอำเภอขุนตาล และกิ่งอำเภอเวียงแก่น ในจังหวัดเชียงราย

ในระหว่างที่ยังไม่ได้เปิดทำการศาลจังหวัดเทิงตามพระราชกฤษฎีกาที่ออกตามมาตรา ๓ ให้ศาลจังหวัดเชียงรายมีเขตตลอดถึงเขตศาลจังหวัดเทิงด้วย

บรรดาคดีของเขตท้องที่อำเภอและกิ่งอำเภอที่ระบุในวรรคหนึ่ง ซึ่งค้างพิจารณาอยู่ในศาลจังหวัด เชียงรายในวันเปิดทำการศาลจังหวัดเทิงตามมาตรา ๓ ให้คงพิจารณาพิพากษาในศาลจังหวัดเชียงราย มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย ให้มีเขตตลอดท้องที่อำเภอเทิง อำเภอเชียงของ อำเภอป่าแดด อำเภอพญาเม็งราย กิ่งอำเภอขุนตาล และกิ่งอำเภอเวียงแก่น จังหวัดเชียงราย เพื่อประโยชน์แก่ประชาชนในท้องที่อำเภอและกิ่งอำเภอดังกล่าว และโดยที่ มาตรา ๑๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติว่า บรรดาศาลทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้